

Sovint la vida ens porta per camins inesperats i això és el que li va passar a aquest jove advocat barceloní. Va decidir estudiar dret empès per la vessant humanística d'aquesta carrera i ben aviat es va adonar que el dret penal l'apassionava. En Pau Molins exerceix d'avocat des de fa tretze anys. Ara en fa cinc que va decidir instal·lar-se pel seu propi compte amb la idea d'exercir la professió en l'àmbit penal i sobretot el penal econòmic. El seu equip l'integren vuit advocats, a més de **"la inestimable col·laboració del catedràtic de dret penal de la Universitat Pompeu Fabra, el professor Jesús Silva."**

El futur dels bufets d'avocats és un tema de debat important dins la professió, per això demanem al nostre advocat que ens en doni la seva opinió sobre aquesta qüestió: **"La globalització de l'economia està conduint a noves estructures pel que fa als despatxos d'avocats. A Espanya estan arribant multinacionals del dret que absorbeixen els petits i mitjans despatxos. Per aquesta raó es diu que només sobreviuran els despatxos que ofereixin un assessorament global i interdisciplinari, no només en temàtiques de dret sinó també en l'àmbit econòmic, d'auditories..."** Però, l'especialitat penalista té cabuda en aquest despatx interdisciplinari? **"L'especialitat penal té les seves pròpies característiques que impliquen que una persona amb un problema penal rebrà un millor assessorament en un despatx dedicat exclusivament a aquesta disciplina i al marge de les influències generades per qualsevol altra qüestió del despatx. Els bons penalistes no acostumen a estar integrats en aquestes grans estructures."**

El que és evident és que durant aquesta última dècada el dret penal ha adquirit una importància molt superior a la de dècades anteriors: **"Als anys setanta l'escenari dels advocats el dominaren els laboralistes; als vuitanta, els fiscalistes, i aquesta darrera dècada els penalistes tenim un paper molt més rellevant. Només cal llegir els diaris per comprovar el gran volum d'informacions vinculades a l'àmbit penal."** El penalista, per tant, s'ha erigit com un element imprescindible en la societat. **"Tot i que la tendència actual dels despatxos va cap a la creació d'una estructura d'assessorament integral, crec que el dret penal s'ha de quedar al marge d'aquesta dinàmica."** La raó és molt simple: **"El ciutadà no acostuma a necessitar un penalista per això recorre a un advocat de confiança que li porta els temes del dia a dia. Però moltes vegades, en el moment que es produeix un problema penal, l'avocat generalista prefereix passar l'assumpte a un penalista que domina específicament el tema."**

Un altre element que en els darrers anys comença a prendre força és el del treball en equip. Així doncs, què queda d'aquell advocat solitari que lluitava pel restabliment de la justícia? **"D'alguna manera el dret penal exigeix una forma de treballar una mica clàssica. El treball en equip pot funcionar a nivell intern però no de cara al client. El penalista representa la idea clàssica de l'avocat que sense ajuda de ningú porta un tema i és capaç d'enfrontar-se a una gran estructura de despatx i guanyar. El client busca una figura determinada, una persona en qui confiar."** I continua: **"En la primera visita és fonamental generar confiança i saber escoltar. Has de deixar clar des d'un comença-**

ment que estàs obligat pel secret professional i que necessites saber tota la veritat. El client, però, acostuma a pensar que si l'avocat sap la veritat abandonarà la defensa. Aconseguir aquest clima de total confiança constitueix en la pràctica una condició per portar correctament un assumpte."

Un cop assumida la defensa d'un cas es posen en joc diferents elements i el principal és la seva preparació: **"Per a l'avocat els dies previs a un judici són difícils. Crec que l'objectiu del penalista és aconseguir que el client es tregui de sobre l'angoixa que representa estar subjecte a una petició de pena privativa de llibertat i la traslladi a l'avocat. És clar que aquest problema pesa i fa mal. Precisament, aquest estat d'alerta fa que treballis més a fons el tema. Per això, després de tant de patiment no hi ha paraules per descriure la satisfacció d'acabar guanyant un cas. L'altra cara de la moneda és quan es perd, un fracàs dur d'acceptar."**

En un altre ordre de coses, un element que ha adquirit una importància inesperada en el món judicial és el dels mitjans de comunicació: **"La seva influència sobre l'administració de justícia penal demana una solució. Els mitjans de comunicació tenen un poder real que ni ells mateixos s'imaginaven. Malgrat la imatge negativa que té la justícia davant dels ciutadans, aquests s'interessen pel que passa en l'àmbit judicial. Fa uns anys les pàgines de societat eren les úniques que tractaven temes relacionats amb la justícia; ara, en canvi, en van plenes les d'economia o de política. Als EUA, conscients del poder mediàtic, determinaren que els tribunals amb jurat no rebrien cap opinió aliena a la que es produeix al judici."**

En Pau és diputat a la Junta de Govern del Col·legi d'Advocats de Barcelona des de fa dos anys. **"Tradicionalment els membres que integren les juntes dels col·legis d'avocats provenien de l'àmbit privat. Actualment a la Junta hi som dos penalistes. Així hem creat les Meses de Justícia Penal en les quals es fan fòrums de debat amb la participació en una mateixa taula de magistrats, fiscals i advocats. Històricament aquests tres col·lectius sempre han anat per la seva banda. I això és una barbaritat perquè tots estem al mateix vaixell. Cal que parlem per superar les disfuncions en l'administració de justícia i la manca de bona relació entre advocats, magistrats i fiscals."**

Entre els aspectes que cal discutir de l'administració de justícia un és el col·lapse que pateix i que afecta a totes les parts implicades: **"Per una banda, el fiscal disposa de menys mitjans econòmics i de menys temps per preparar els casos. L'avocat particular en aquest sentit disposa de més mitjans per preparar de manera més acurada la defensa dels interessos que li són encomanats, però també és cert que els fiscals tenen certa influència en l'òrgan jurisdiccional i això ens perjudica a nosaltres, els particulars. Per altra banda, considero que el ministeri fiscal hauria d'estar totalment al marge de l'executiu i en tot cas dependent del legislatiu."**

Casat i amb quatre fills, en Pau Molins ens ha donat proves més que suficients de les seves qualitats com a advocat i com a humanista, atribut indispensable per tirar endavant un despatx com el seu.

“Als anys setanta l’escenari dels advocats el dominaren els laboralistes; als vuitanta, els fiscalistes, i aquesta darrera dècada els penalistes tenim un paper molt més rellevant”

Pau Molins - Barcelona (Barcelonès)